

на сучаснасць, нават на «злобу дня»: праблемы «кабустройства» сельскай гаспадаркі суверэннай Беларусі у канцы XX ст. Добрая чвэрць тэксту прысвечана асэнсаванню гэтай праблемы. У рабоце удала спалучаюцца падзеі і урокі мінулага з балючымі пытаннямі аграрнага сектара сучаснай беларускай эканомікі. Аутар манаграфіі не дае рэцэптаў, а прадастаўляе сістэмную інфармацыю, прымушае разважаць, парауноўваць. Дасведчаны чытач высновы зробіць сам.

**А.А. Яноўскі
А.Г. Кахановскі**

В. Ф. Шалькевіч. Гісторыя палітычнай і прававой думкі Беларусі: Навучальны дапаможнік. 2-е выд. Мн., 1999. 200 с.

Рэцэнзаваная праца – гэта вынік шматгадовых раздумаў беларускіх даследчыкаў і самога аутара, прафесара В.Ф. Шалькевіча, аб гісторыі нацыянальнай мыслі.

У працэсе сваёй навуковай дзейнасці ён пастаянна адчыняе новыя, невядомыя для шматлікага чытача сюжэты з нашай традыцыі. Свае навуковыя пошукі В.Ф. Шалькевіч паспрабаваў выкласці у якасці навучальнага дапаможніка, будучы прафесарам юрыдычнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта.

«Прадмова» перш за ўсё уяўляе цікавасць не толькі для студэнтаў, але і для спецыялістаў па гісторыі грамадскай думкі Беларусі. У ёй упершыню аутар паспрабаваў абгрунтаваць «Гісторыю палітычнай і прававой думкі Беларусі» як спецыфічны прадмет, які адрозніваецца ад «Гісторыі палітычных і прававых вучэнняў». Аутар падкрэслівае розніцу паміж такімі паняццямі, як «вучэнне» і «думка». Ён зазначае, што «Гісторыя палітычных і прававых вучэнняў» мае дачыненне выключна да завершаных твораў, а «Палітычная і прававая думка» – гэта перш за ўсё рэакцыя той ці іншай часткі грамадства на сучасную палітыку, заканадаўства, судаводства, судаўладкаванні і г. д.

Тут жа у «Прадмове» (§ 2) даецца класіфікацыя шматлікіх і разнастайных па форме першакрыніц. Звяртанне да іх, падкрэслівае аутар, не можа замяніць ніякае крытычнае выкладанне. У гэтай сувязі у канцы кожнай главы навучальнага дапаможніка прыводзіцца пералік аўтэнтычных тэкстаў, там жа даюцца тэмы прыкладных рэфератаў і дакладаў, навейшыя даследаванні па той ці іншай персаналіі.

Заслуговае увагі перыядызацыя гісторыі палітычнай і прававой думкі Беларусі, прадстаўленая у дапаможніку. У яе аснову пакладзена сацыяльна-эканамічнае развіццё грамадства. Храналагічны час гісторыі палітычнай і прававой думкі Беларусі аутар дзеліць на шэсць перыядаў:

I. Палітычная і прававая думка Сярэднявечча (XI – XV ст.).

II. Палітычная і прававая думка у эпоху Адраджэння і Рэфармацыі (канец XV – XVI ст.).

III. Палітычная і прававая думка перыяду Контррэфармацыі і крызісу феадальна-прыгонніцкіх адносін (XVII – сярэдзіна XVIII ст.).

IV. Палітычная і прававая думка веку Асветы (другая палова XVIII ст.).

V. Палітычная і прававая думка канца XVIII – пачатку XX ст.

VI. Палітычная і прававая думка Саветскай Беларусі і беларускага замежжа.

У рэцэнзаванай працы асвятляюцца толькі чатыры перыяды развіцця гісторыі, г. зн. да канца XVIII ст.

У кожным перыядзе у сваю чаргу разглядаюцца тыя ці іншыя палітыка-прававыя тэарэтычныя паняцці і ідэі тых мысліцеляў, якія іх фармуюць.

Вывучэнне палітычнай і прававой думкі беларускага народа на працягу амаль што дзесяці стагоддзяў, якія ахоплівае дапаможнік, сведчыць пра разнастайнасць грамадска-палітычных поглядаў мысліцеляў Беларусі – гэта адказы на зладзённыя праблемы, пастаўленыя перад дзяржавай і грамадствам тым ці іншым этапам канкрэтна-гістарычнага развіцця. Дадзеная «Гісторыя палітычнай і прававой думкі Беларусі» канстатуе, што грамадска-палітычныя погляды айчынных мысліцеляў у большасці сваёй адлюстроувалі погляды прагрэсіўных еўрапейскіх мэтраў у гэтай справе.

Маючы на увазе, што кніга першы такі навучальны дапаможнік, таму і заўвагі, выкладзеныя ніжэй, у першую чаргу менавіта будучы насіць вучэбна-метадычны характар.

Перш за ўсё, на мой погляд, трэба было б у канцы раздэлаў прыводзіць невялікія тэксты ключавых першакрыніц, якія непасрэдна знаёмяць студэнта з той ці іншай ідэяй у яе першазданым выглядзе. У падобнага роду выданні не хапае імяннага і тэматычнага паказальніка.

У крытычным матэрыяле належыць больш увагі удзяліць кампаратывісцкаму падыходу да з’явы. Перш-наперш парауноўваць думкі беларускіх мысліцеляў у кантэксце сусветнай палітычнай культуры, а таксама прасачыць, як тая ці іншая вядомая палітычна-прававая тэорыя адлюстроувалася, змянялася, успрымалася у розных асяродках грамадства на нашай Бацькаўшчыне.

У заканчэнні хочацца падзякаваць прафесара В.Ф. Шалькевіча за тое, што яго першая у Беларусі «Гісторыя палітычнай і прававой думкі Беларусі» будзе садзейнічаць аб’ектыўнаму разуменню нашай культурнай спадчыны у сусветнай супольнасці, а маладым даследчыкам дапамагаць глыбей, больш крытычна асэнсоўваць палітычна-прававыя з’явы.

А.А. Лягчылін

